

VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (sestā palāta)

2010. gada 25. jūnijā*

Lieta T-292/08

Industria de Diseño Textil (“Inditex”), SA, Arteišo [*Arteixo*] (Spānija), ko pārstāv E. Armihó Čavari [*E. Armijo Chávarri*] un A. Kastāns Peress-Gomess [*A. Castán Pérez-Gómez*], advokāti,

prasītāja,

pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv O. Mondehars Ortunjo [*O. Mondéjar Ortuño*], pārstāvis,

atbildētājs,

* Tiesvedības valoda — spāņu.

otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks —

Roberto Fernando Marín Díaz de Cerio, Logronjo [*Logroño*] (Spānija),

par prasību par ITSB Apelāciju otrās padomes 2008. gada 24. aprīļa lēmumu lietā R 484/2007-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Roberto Fernando Marín Díaz de Cerio* un *Industria de Diseño Textil (“Inditex”)*, SA.

VISPĀRĒJĀ TIESA (sestā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs A. V. H. Meijs [*A. W. H. Meij*], tiesneši V. Vadapals [*V. Vadapalas*] (referents) un L. Trišo [*L. Truchot*],

sekretārs H. Palasio Gonsales [*J. Palacio González*], galvenais administrators,

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas [tagad — Vispārējā tiesa] kancelejā iesniegts 2008. gada 23. jūlijā,

ņemot vērā atbildes rakstu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2008. gada 7. novembrī,

pēc tiesas sēdes 2010. gada 12. februārī

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

- 1 2002. gada 5. augustā prasītāja, *Industria de Diseño Textil (Inditex), SA*, Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) iesniedza Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, pamatojoties uz grozīto Padomes 1993. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.) (aizstāta ar Padomes 2009. gada 26. februāra Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.)).
- 2 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme bija vārdisks apzīmējums “OFTEN”.
- 3 Preces, attiecībā uz kurām tika pieteikta reģistrācija, ietilpst 14. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un atbilst šādam aprakstam: “cēlmetāli un to sakausējumi, no cēlmetāliem izgatavoti vai ar tiem

pārklāti izstrādājumi, kas nav ietverti citās klasēs; juvelierizstrādājumi, dārgakmeņi; pulksteņi un hronometriskie instrumenti; tērpu kniepadatas; kaklasaišu adatas; cēlmetālu adatu etvijas; cēlmetālu salvešu turētāji; cēlmetālu mākslas priekšmeti; atslēgu piekariņi; medaljoni; naudas monētas; zelta un sudrablietas (izņemot nažus, dakšiņas un karotes); cēlmetālu goda zīmes; cēlmetālu rotaslietas korpēm un rotājumi cepurēm; cēlmetālu pelnutrauki; aproču pogas”.

- 4 2004. gada 2. augustā Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums tika publicēts *Bulletin des marques communautaires* [*Kopienas Preču Zīmju Biļetenā*] Nr. 31/2004.
- 5 2004. gada 26. oktobrī *Roberto Fernando Marin Diaz de Cerio*, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 42. pantu (tagad — Regulas Nr. 207/2009 41. pants), iesniedza iebildumus pret pieteiktās preču zīmes reģistrāciju attiecībā uz šī sprieduma 3. punktā minētajām precēm.
- 6 Iebildumi bija balstīti uz šādām trim Spānijas preču zīmēm:

— vārdisku preču zīmi “OLTEN”, kas reģistrēta 1988. gada 5. septembrī (Nr. 1182270) attiecībā uz precēm, kuras ietilpst 14. klasē;

- grafisku preču zīmi, kas reģistrēta 1990. gada 5. martā (Nr. 1293560) attiecībā uz precēm, kuras ietilpst 14. klasē, un kas ir attēlota šādi:

- grafisku preču zīmi, kas reģistrēta 2002. gada 20. novembrī (Nr. 2460666) attiecībā uz precēm, kuras ietilpst 14. klasē, un kas ir attēlota šādi:

OLTENWATCH

- 7 Iebildumi bija pamatoti ar Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktā (tagad — Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) paredzēto pamatu.

- 8 Ar 2005. gada 2. septembra vēstuli prasītāja lūdza *Marin Diaz de Cerio* iesniegt agrāko preču zīmju faktiskās izmantošanas pierādījumu saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 43. panta 2. un 3. punktu (tagad — Regulas Nr. 207/2009 42. panta 2. un 3. punkts).
- 9 2007. gada 2. februārī Iebildumu nodaļa daļēji apmierināja iebildumus attiecībā uz šādām precēm, kas ietilpst 14. klasē: “no cēlmetāliem un to sakausējumiem izgatavoti vai ar tiem pārklāti izstrādājumi, kas nav ietverti citās klasēs; juvelierizstrādājumi, pulksteņi un hronometriskie instrumenti; tērpu kniepadatas; kaklasaišu adatas; atslēgu piekariņi; medaļoni; cēlmetālu goda zīmes; cēlmetālu rotaslietas kurpēm un rotājumi cepurēm; aproču pogas”. Tā uzskatīja, ka ir tikusi pierādīta agrākas preču zīmes “OLTEN” faktiskā izmantošana attiecībā uz “pulksteņiem”, kas ietilpst 14. klasē, un ka attiecībā uz konkrētajām precēm ir pastāvējusi sajaukšanas iespēja starp reģistrācijai pieteikto preču zīmi un šo agrāko preču zīmi.
- 10 2007. gada 28. martā saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 57.–62. pantu (tagad — Regulas Nr. 207/2009 58.–64. pants) prasītāja iesniedza ITSB apelācijas sūdzību par Iebildumu nodaļas lēmumu. Šīs apelācijas sūdzības ietvaros tā apstrīdēja Iebildumu nodaļas vērtējumu attiecībā uz attiecīgo preču zīmju līdzību un sajaukšanas iespējas esamību.
- 11 Ar 2008. gada 24. aprīļa lēmumu (turpmāk tekstā — “apstrīdētais lēmums”) Apelāciju otrā padome apelācijas sūdzību noraidīja. Tā it īpaši uzskatīja, ka, ņemot vērā attiecīgo preču līdzību un ievērojamo vizuālo un fonētisko līdzību starp reģistrācijai pieteikto preču zīmi un agrāku preču zīmi “OLTEN”, attiecīgās Spānijas sabiedrības apziņā varēja pastāvēt sajaukšanas iespēja starp šīm preču zīmēm.

Process un lietas dalībnieku prasījumi

- 12 Prasītājas prasījums Vispārējai tiesai ir atcelt apstrīdēto lēmumu attiecībā uz visām vai daļu no precēm, saistībā ar kurām noraidīts reģistrācijas pieteikums.
- 13 ITSB prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:
- prasību noraidīt;

 - piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 14 Tā kā tiesnesis Čipevs [*Tchipev*] nevarēja piedalīties apspriedē pēc mutvārdu procesa pabeigšanas, tad, pamatojoties uz Vispārējās tiesas Reglamenta 32. panta 3. punktu, lai papildinātu palātas kvorumu, tika norikots tiesnesis Trišo.
- 15 Ar 2010. gada 5. jūlija rīkojumu Vispārējā tiesa (sestā palāta) tās jaunajā sastāvā atkārtoti uzsāka mutvārdu procesu un lietas dalībnieki tika informēti, ka tie tikšot uzklauti no jauna tiesas sēdē 2010. gada 6. septembrī.
- 16 Ar attiecīgi 2010. gada 9. un 15. jūlija vēstulēm prasītāja un ITSB informēja Vispārējo tiesu, ka atsakās no iespējas tikt uzklautiem no jauna. Otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks neatbildēja uz Vispārējās tiesas aicinājumu.

- 17 Līdz ar to sestās palātas priekšsēdētājs nolēma pabeigt mutvārdu procesu.

Juridiskais pamatojums

- 18 Savas prasības pamatojumam prasītāja izvirza trīs pamatus, pirmkārt, Regulas Nr. 40/94 61. un 62. panta (tagad — Regulas Nr. 207/2009 63. un 64. pants) pārkāpumu, otrkārt, šīs regulas 43. panta 2. punkta pārkāpumu un, treškārt, šīs regulas 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu.

Par pirmo pamatu — Regulas Nr. 40/94 61. un 62. panta pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

- 19 Prasītāja norāda, ka Apelāciju padome ir pārkāpusi Regulas Nr. 40/94 61. un 62. pantu, neizvērtējot jautājumus, pirmkārt, par agrākas preču zīmes “OLTEN” faktiskas izmantošanas pierādījumu un, otrkārt, par attiecīgo preču līdzību. Abi šie jautājumi esot tikuši apspriesti Iebildumu nodaļā, kur prasītāja esot norādījusi, pirmkārt, ka neesot pierādīta agrākas preču zīmes “OLTEN” izmantošana un, otrkārt, ka attiecīgās preces, izņemot pulksteņus, esot atšķirīgas.

- 20 Pēc prasītājas domām, saskaņā ar funkcionālās turpinātības principu, kas pastāv starp dažādām ITSB instancēm, Apelāciju padomei esot bijis pienākums izvērtēt šos jautājumus, lai gan tie neesot bijuši izvirzīti Apelāciju padomē. Šajā ziņā apstrīdētā lēmuma 26. punktā norādītie pamatojumi esot nepietiekami.
- 21 ITSB apstrīd prasītājas argumentus.

Vispārējās tiesas vērtējums

- 22 Atbilstoši Regulas Nr. 40/94 61. panta 1. punktam (61. panta 1. punkts tagad ir Regulas Nr. 207/2009 63. panta 1. punkts), ja apelācijas sūdzība ir pieņemama, Apelāciju padome pārbauda, vai to var pieņemt izskatīšanai.
- 23 Atbilstoši šīs pašas regulas 62. panta 1. punktam (62. panta 1. punkts tagad ir Regulas Nr. 207/2009 64. panta 1. punkts) pēc apelācijas sūdzības pārbaudes attiecībā uz pieņemšanu izskatīšanai Apelāciju padome lemj par apelāciju. Padome var vai nu darboties tās instances kompetences jomā, kas atbildīga par apelācijai nodoto lēmumu, vai nodot lietu šai instancei turpmākai izskatīšanai.
- 24 Vispirms ir jānorāda, ka, lai gan pieteicēja savā prasības pieteikumā atsaucas uz Regulas Nr. 40/94 62. panta 2. punktu, no tās argumentācijas, kā arī no tiesas sēdē sniegtajiem precizējumiem izriet, ka tā faktiski norāda uz minētā panta 1. punktu.

- 25 No šīs normas izriet, ka līdz ar tai iesniegto apelācijas sūdzību Apelāciju padomei ir jāveic jauna un pilna iebildumu izvērtēšana pēc būtības gan attiecībā uz tiesību jautājumiem, gan faktiem (Tiesas 2007. gada 13. marta spriedums lietā C-29/05 P ITSB/*Kaul*, Krājums, I-2213. lpp., 57. punkts).
- 26 Turklāt jāatgādina, ka atbilstoši Regulas Nr. 40/94 74. panta 1. punktam (tagad — Regulas Nr. 207/2009 76. panta 1. punkts) lietas izskatīšanas procesos, kas attiecas uz relatīvu reģistrācijas atteikuma pamatojumu, kā tas ir šajā lietā, ITSB, veicot faktu pārbaudi pēc savas iniciatīvas, aprobežojas ar faktu, pierādījumu un argumentu, ko puses iesniegušas, pārbaudi.
- 27 Iebildumu procesā kritēriji relatīva atteikuma pamatojuma vai cita noteikuma, uz ko lietas dalībnieki atsaucas, pamatojot savas prasības, piemērošanai dabiski ir daļa no tiesību apstākļiem, kas ITSB ir jāpārbauda. ITSB var lemt par tiesību jautājumu, pat ja to nav izvirzījuši lietas dalībnieki, ja šāda jautājuma atrisināšana ir nepieciešama, lai pareizi piemērotu Regulu Nr. 40/94, ņemot vērā lietas dalībnieku iesniegtos pamatus un prasības. Tādējādi Apelāciju padomē apskatāmie tiesību apstākļi ietver arī tiesību jautājumus, kas ir obligāti jāpārbauda, lai novērtētu lietas dalībnieku izvirzītos pamatus un lai apmierinātu vai noraidītu prasības, pat ja lietas dalībnieki nav snieguši savu viedokli par šiem jautājumiem un pat ja ITSB nav izteicies par šo aspektu (Pirmās instances tiesas 2005. gada 1. februāra spriedums lietā T-57/03 SPAG/ITSB — *Dann* un *Backer* (“HOOLIGAN”), Krājums, II-287. lpp., 21. punkts, un 2007. gada 13. jūnija spriedums lietā T-167/05 *Grether*/ITSB — *Crisgo (Thailand)* (“FENNEL”), Krājumā nav publicēts, 104. punkts).
- 28 Šajā lietā prasītāja būtībā apgalvo, ka Apelāciju padome neesot vispusīgi izvērtējusi iebildumus, jo neesot izvērtējusi, pirmkārt, agrākas preču zīmes “OLTEN” faktiskās izmantošanas pierādījumu un, otrkārt, attiecīgo preču līdzību. Tā norāda, ka neesot izvirzījusi šos abus jautājumus apelācijas procesa ietvaros Apelāciju padomē, bet

uzskata, ka tie bija Iebildumu nodaļā izskatāmā strīda un attiecīgi Apelāciju padomē izskatāmā strīda sastāvdaļa.

29 Jānosaka, vai attiecīgie jautājumi patiešām ietilpa Apelāciju padomē izskatītajā strīdā.

30 Pirmkārt, attiecībā uz agrākas preču zīmes “OLTEN” faktiskās izmantošanas pierādījumu jānorāda, ka iebildumi, kas pamatoti ar sajaukšanas iespējas esamību Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē, nav noteikti saistoši ITSB jautājumā par faktisko izmantošanu.

31 Agrākas preču zīmes faktiskā izmantošana ir jautājums, kas gadījumā, ja preču zīmes reģistrācijas pieteicējs to izvirza, ir jāatrisina pirms pašu iebildumu izskatīšanas (šajā ziņā skat. Pirmās instances tiesas 2005. gada 16. marta spriedumu lietā T-112/03 *L'Oréal/ITSB — Revlon* (“FLEXI AIR”), Krājums, II-949. lpp., 26. punkts).

32 Ar lūgumu sniegt faktiskas izmantošanas pierādījumus iebildumu process tiek papildināts ar šo iepriekšējo jautājumu, un šādā ziņā tiek grozīts šī procesa saturs, jo tas ir jauns un konkrēts lūgums, kas saistīts ar faktiskiem un tiesiskiem apsvērumiem, kuri atšķiras no tiem, kas bija pamatā iebildumu iesniegšanai pret Kopienas preču zīmes reģistrāciju (šajā ziņā skat. Pirmās instances tiesas 2007. gada 18. oktobra spriedumu lietā T-425/03 *AMS/ITSB — American Medical Systems* (“AMS Advanced Medical Services”), Krājums, II-4265. lpp., 112. lpp.).

33 No tā izriet, ka jautājumam par faktisko izmantošanu ir īpašs un iepriekšējs raksturs, jo tas ir vērst, lai noteiktu, vai iebildumu procesa mērķiem agrāko preču zīmi var uzskatīt par reģistrētu attiecībā uz konkrētajām precēm un pakalpojumiem, tādējādi

minētais jautājums neietilpst pašā iebildumu izvērtēšanā, kas pamatota ar sajaukšanas ar šo preču zīmi iespējas esamību.

- 34 Šajā gadījumā ir skaidrs, ka, pirmkārt, prasītāja ir izvirzījusi jautājumu par faktisko izmantošanu Iebildumu nodaļā un tā šo jautājumu ir izvērtējusi, pirms veica iebildumu pamatojuma izvērtēšanu, un, otrkārt, šis jautājums nebija iesniegts Apelāciju padomē, jo prasītāja apstrīdēja vienīgi Iebildumu nodaļas vērtējumu par sajaukšanas iespējas esamību.
- 35 Līdz ar to pretēji prasītājas apgalvotajam jautājums par faktisko izmantošanu nav tiesību jautājums, kas ir obligāti jāizvērtē Apelāciju padomei, lai tā varētu lemt par konkrēto strīdu.
- 36 Šo secinājumu neatspēko prasītājas izvirzītie apsvērumi par funkcionālo turpinātību starp ITSB iestādēm.
- 37 Attiecībā uz šo turpinātību ir skaidrs, ka Apelāciju padomē veicamās pārbaudes apjomu saistībā ar lēmumu, kas ir apelācijas sūdzības priekšmets, principā nenosaka pēc lietas dalībnieka, kas iesniedzis apelācijas sūdzību, izvirzītajiem pamatiem. Pat ja apelācijas iesniedzējs nav izvirzījis īpašu pamatu, Apelāciju padomei tomēr ir pienākums pārbaudīt apelācijas sūdzību, ievērojot visus tiesību un atbilstošos faktiskos apstākļus (Pirmās instances tiesas 2003. gada 23. septembra spriedums lietā T-308/01 *Henkel/ITSB — LHS (UK)* (“KLEENCARE”), *Recueil*, II-3253. lpp., 29. punkts, un iepriekš minētais spriedums lietā “HOOLIGAN”, 18. punkts).

- 38 Tādējādi Apelāciju padomei ir pienākums pamatot savu lēmumu, ņemot vērā visus faktiskos un tiesību apstākļus, kas ir ietverti lēmumā, par ko iesniegta apelācijas sūdzība, un ņemot vērā tos, ko lietas dalībnieki izvirzījuši gan procesā ITSB nodaļā, kura lēma pirmajā instancē, gan — apelācijas procesā, izņemot pierādījumus, kuri nav tikuši iesniegti laikus (skat. Pirmās instances tiesas 2006. gada 10. jūlija spriedumu lietā T-323/03 *La Baronia de Turis*/ITSB — *Baron Philippe de Rothschild* (“LA BARONNIE”), Krājums, II-2085. lpp., 58. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 39 Tomēr šajā lietā pamats par faktiskās izmantošanas pierādījuma nepietiekamību ne tikai nebija īpaši izvirzīts Apelāciju padomē, bet arī nebija apstākļi, kam ir nozīme, lai izskatītu apelācijas sūdzību, kura attiecās vienīgi uz iebildumu izvērtēšanu jeb sajakšanas iespējas esamību.
- 40 Līdz ar to, tā kā jautājums par faktisko izmantošanu nebija Apelāciju padomē izskatāmā strīda priekšmeta sastāvdaļa, prasītāja nevar pārņemt Apelāciju padomei, ka tā neesot to izvērtējusi.
- 41 Otrkārt, attiecībā uz jautājumu par preču līdzību jāatgādina, ka, ja iebildumi pret Kopienas preču zīmes reģistrāciju ir pamatoti ar Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu, ITSB ir jālemj par preču un pakalpojumu, ko aptver attiecīgās preču zīmes, identiskumu vai līdzību, kā arī par šo preču zīmju identiskumu vai līdzību.
- 42 Apstākļi, ka viens vai otrs no šiem aspektiem nebija tieši apstrīdēti Apelāciju padomē, nevar atbrīvot ITSB no šī jautājuma izskatīšanas (šajā ziņā skat. Pirmās instances tiesas 2006. gada 10. oktobra spriedumu lietā T-172/05 *Armacell*/ITSB — *nmc* (“ARMAFOAM”), Krājums, II-4061. lpp., 41. un 42. punkts, un iepriekš minēto spriedumu lietā *AMS Advanced Medical Services*, 28. un 29. punkts).

- 43 Šos apsvērumus apstiprina princips par savstarpējo saistību starp faktoriem, kas ņemami vērā visaptverošā sajaukšanas iespējas vērtējumā, it īpaši starp preču zīmju līdzību un ar tām aptverto preču vai pakalpojumu līdzību (šajā ziņā skat. Tiesas 2008. gada 18. decembra spriedumu lietā C-16/06 P *Éditions Albert René/ITSB*, Krājums, I-10053. lpp., 47. punkts).
- 44 Tādējādi šajā lietā Apelāciju padomei, lemjot par apelācijas sūdzību, kas iesniegta saistībā ar iebildumiem, kuri pamatoti ar sajaukšanas iespējas esamību Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē, bija jālemj par attiecīgo preču līdzību, lai gan šis jautājums tai tieši netika izvirzīts.
- 45 Turklāt pretēji prasītājas apgalvotajam no apstrīdētā lēmuma izriet, ka Apelāciju padome faktiski ir izvērtējusi šo jautājumu.
- 46 Apstrīdētā lēmuma 26. punktā tā ir norādījusi, ka “tika konstatēta un pietiekami pamatota preču, kuras ietilpst 14. klasē, attiecībā uz kurām [ar Iebildumu nodaļas lēmumu] ir atteikta reģistrācijai pieteiktās preču zīmes reģistrācija, līdzība ar pulksteņiem, attiecībā uz kuriem tika pierādīta agrākās preču zīmes izmantošana”.
- 47 No šī punkta izriet, ka Apelāciju padome pilnībā ir apstiprinājusi Iebildumu nodaļas konstatējumus par preču līdzību, pārņemot tos kā savus, un šos konstatējumus prasītāja turklāt nav apstrīdējusi savas apelācijas sūdzības izskatīšanas procesā minētajā padomē.
- 48 Saistībā ar to ir jāatgādina, ka Apelāciju padome var likumīgi apstiprināt Iebildumu nodaļas lēmumā ietvertos pamatojumus, pārņemot tos kā savus, kuri tādējādi

ir tās lēmuma pamatojuma neatņemama sastāvdaļa (šajā ziņā skat. Pirmās instances tiesas 2008. gada 9. jūlija spriedumu lietā T-304/06 *Reber/ITSB — Chocoladenfabriken Lindt & Sprüngli* (“Mozart”), Krājums, II-1927. lpp., 50. punkts, un 2008. gada 24. septembra spriedumu lietā T-248/05 *HUP Usługi Polska/ITSB — Manpower* (“I.T.@MANPOWER”), Krājumā nav publicēts, 49. punkts).

49 Tādējādi, ja, kā šajā lietā, Apelāciju padome apstiprina zemākas ITSBS instances [iestādes] lēmumu pilnā apmērā, šis lēmums, tāpat kā tā pamatojums, ir daļa no konteksta, kurā ir pieņemts Apelāciju padomes lēmums; konteksta, kas lietas dalībniekiem ir zināms un kas ļauj tiesai pilnībā īstenot tās tiesiskuma kontroli par Apelāciju padomes vērtējuma pamatotību (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Mozart*, 47. punkts un tajā minētā judikatūra).

50 Tādēļ nevar uzskatīt, ka Apelāciju padome nav izvērtējusi jautājumu par preču līdzību vai nav pamatojusi savu lēmumu šajā jautājumā.

51 Ievērojot visu iepriekš minēto, jākonstatē, ka prasītāja nav pierādījusi, ka Apelāciju padome nav veikusi pilnīgu apelācijas sūdzības izvērtējumu vai ka tā nav pietiekami pamatojusi savu lēmumu no tiesību viedokļa.

52 Tādējādi pirmais pamats nav pamatots.

Par otro pamatu — Regulas Nr. 40/94 43. panta 2. punkta pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

- 53 Prasītāja apgalvo, ka agrākas preču zīmes “OLTEN” izmantošanas pierādījums bijis nepietiekams. *Marín Díaz de Cerio* Apelāciju padomē iesniegtais izmantošanas pierādījums neattiecoties uz tā agrāko preču zīmi “OLTEN”, bet gan vairāk norādot uz tā grafiskajām preču zīmēm. Tādēļ faktiskā izmantošana esot konstatēta vienīgi attiecībā uz pēdējām minētajām preču zīmēm. Apelāciju padome tādējādi esot kļūdaini apstiprinājusi Iebildumu nodaļas secinājumus par agrākas preču zīmes “OLTEN” faktisko izmantošanu.
- 54 ITSB apstrīd prasītājas argumentus.

Vispārējās tiesas vērtējums

- 55 Jāatgādina, ka Vispārējās tiesas īstenotā ITSB apelāciju padomju lēmumu tiesiskuma kontrole ir jāveic, ņemot vērā tiesību jautājumus, kas tikuši izvirzīti apelāciju padomē (skat. Pirmās instances tiesas 2005. gada 31. maija spriedumu lietā T-373/03 *Solo Italia/ITSB — Nuova Sala* (“PARMITALIA”), Krājums, II-1881. lpp., 24. un 25. punkts un tajos minētā judikatūra).

- 56 Turklāt no [Vispārējās tiesas] Reglamenta 135. panta 4. punkta izriet, ka lietas dalībnieki procesuālajā rakstā nevar mainīt apelāciju padomē izskatītā strīda priekšmetu.
- 57 Šajā lietā prasītāja apgalvo, ka nav pierādīta agrākas preču zīmes “OLTEN” faktiskā izmantošana attiecībā uz pulksteņiem.
- 58 Ir jānorāda, kā tas izriet no šī sprieduma 30.–40. punkta, ka jautājums par agrākas preču zīmes faktisko izmantošanu nebija Apelāciju padomē izskatītā strīda priekšmeta sastāvdaļa.
- 59 Tādējādi šis pamats maina strīda priekšmetu Apelāciju padomē un šī apstākļa dēļ ir nepieņemams.

Par trešo pamatu — Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu

Lietas dalībnieku argumenti

- 60 Prasītāja apgalvo, ka Apelāciju padome kļūdaini novērtējusi attiecīgo preču un apzīmējumu līdzību, kā arī sajaukšanas iespējas esamību.

61 Runājot par attiecīgajām precēm, prasītāja atzīst, ka “pulksteņi”, uz kuriem attiecas agrākā preču zīme “OLTEN”, ir līdzīgi vai identiski “hronometriskiem instrumentiem” un “pulksteņiem”, uz kuriem attiecas reģistrācijai pieteiktā preču zīme. Tā atzīst, ka “juvelierizstrādājumi”, uz kuriem attiecas reģistrācijai pieteiktā preču zīme, var ietvert arī pulksteņus, tomēr līdzība starp šīm precēm ir vidēja vai vāja. Savukārt prasītāja apstrīd līdzību starp, pirmkārt, “no cēlmetāliem un to sakausējumiem izgatavotiem vai ar tiem pārklātiem izstrādājumiem, kas nav ietverti citās klasēs”, kā arī “tērpu kniepatatām; kaklasaišu adatām; atslēgu piekariņiem; medaļjoniem; cēlmetālu goda zīmēm; cēlmetālu kurpju rotaslietām un cepuru rotājumiem un aproču pogām”, uz kuriem attiecas reģistrācijai pieteiktā preču zīme, un, otrkārt, “pulksteņiem”, uz kuriem attiecas agrākā preču zīme “OLTEN”.

62 Šīm precēm esot atšķirīgs raksturs, izcelsme, izmantošana un izmantošanas veids, un tie neesot ne konkurējoši, ne viens otru papildinoši. To estētiskā funkcija neesot pietiekama, lai tos pielīdzinātu pulksteņiem. Citi priekšmeti, tādi kā apģērbi vai brilles, arī veicot šo funkciju, un tos arī varot pārdot juvelierizstrādājumu vai pulksteņu tirdzniecības vietās, lai gan tie neesot līdzīgi pulksteņiem. Apstākļi, ka pulksteņus var ražot no cēlmetāliem, arī nenozīmējot, ka citas preces, kuras ražotas no šiem materiāliem un ietilpst 14. klasē, kā rotājumi vai rotaslietas, šī iemesla dēļ varētu būt līdzīgas pulksteņiem.

63 Runājot par attiecīgajiem apzīmējumiem “OFTEN” un “OLTEN”, atšķirībai, kas izriet no katra apzīmējuma otrā burta, no vizuālā viedokļa esot īpaša nozīme. No Vispārējās tiesas judikatūras un ITSB apelāciju padomju agrākiem lēmumiem izrietot, ka attiecībā uz īsiem apzīmējumiem atšķirība, kas aptver tikai vienu līdzskani, var samazināt līdzības iespaidu.

- 64 No fonētiskā viedokļa burti “f” un “l” esot atšķirīgi; šis faktors esot īpaši nozīmīgs, tādēļ ka abos apzīmējumos uzsvars ir uz pirmās zilbes, attiecīgi — “of” un “ol”.
- 65 No konceptuālā viedokļa Apelāciju padome esot kļūdaini konstatējusi, ka Spānijas patērētājam attiecīgie apzīmējumi neko nenozīmē. Attiecībā uz reģistrācijai pieteikto preču zīmi Spānijas sabiedrībai parasti esot zināmas angļu valodas zināšanas un tā varot nodibināt tūlītēju saikni ar īpašības vārdu angļu valodā “often” (bieži). Šo apsvērumu apstiprinot Spānijas tiesu nolēmumi, uz kuriem prasītāja atsaucās procesā ITSB. Attiecībā uz agrāko preču zīmi “OLTEN” nevarot izslēgt, ka konkrētā sabiedrības daļa, proti, vairāk specializējušies patērētāji, to saista ar Šveices pilsētu Oltenu [*Olten*] ar ievērojamām tradīcijām pulksteņu ražošanas nozarē. Tādēļ konceptuālajam elementam varētu būt neapšaubāma atšķiršanas funkcija.
- 66 Šis attiecīgo apzīmējumu vizuālās, fonētiskās un konceptuālās atšķirības radot vāju vai vidēji vāju līdzību starp tiem.
- 67 Attiecībā uz sajaukšanas iespējas visaptverošu vērtējumu prasītāja pārmet Apelāciju padomei, pirmkārt, ka tā neesot niansējusi savu vērtējumu atkarībā no attiecīgo preču vairāk vai mazāk augstās līdzības pakāpes. Otrkārt, Apelāciju padome neesot ņēmusi vērā attiecīgā patērētāja augsto uzmanības līmeni. Treškārt, Apelāciju padome neesot ņēmusi vērā apstākli, ka attiecīgās preces tiek pārdotas specializētās [tirdzniecības] vietās, kurās ir nodrošināta specializēta personāla palīdzība, kas padara sajaukšanas iespēju mazāk iespējamu.

- 68 Apelāciju padomei esot bijis jāņem vērā šie trīs apsvērumi, kas lielākoties neizraisīja vājo vai vidēji vājo līdzību starp attiecīgajām preču zīmēm, un tai esot bijis “jāmikstina un jāniansē” savi secinājumi attiecībā uz sajaukšanas iespēju.
- 69 ITSB apstrīd prasītājas argumentus.

Vispārējās tiesas vērtējums

- 70 Vispirms ir jānorāda, ka Apelāciju padome pieņēma savu lēmumu, pamatojoties uz agrāku preču zīmi “OLTEN”, un, ņemot vērā pārējās agrākās tiesības, neveica sajaukšanas iespējas vērtējumu.
- 71 Šis tiesvedības ietvaros tomēr ir jāpārbauda Apelāciju padomes veiktā vērtējuma tiesiskums attiecībā uz sajaukšanas iespēju starp reģistrācijai pieteikto preču zīmi un minēto agrāko preču zīmi.
- 72 Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru sajaukšanas iespēja ir iespēja, ka sabiedrība varētu uzskatīt, ka attiecīgās preces vai pakalpojumi ir no viena uzņēmuma vai, attiecīgā gadījumā, no ekonomiski saistītiem uzņēmumiem. Saskaņā ar šo pašu judikatūru sajaukšanas iespēja ir jāvērtē visaptveroši, atbilstoši tam, kā konkrētā sabiedrības daļa uztver attiecīgos apzīmējumus un preces vai pakalpojumus, un ņemot vērā visus faktorus, kam ir nozīme konkrētajā lietā, it īpaši savstarpējo saistību starp apzīmējumu līdzību un šo apzīmējumu aptverto preču vai pakalpojumu līdzību (skat. Pirmās instances tiesas 2003. gada 9. jūlija spriedumu lietā T-162/01 *Laboratorios RTB/*

ITSB — *Giorgio Beverly Hills* (“GIORGIO BEVERLY HILLS”), *Recueil*, II-2821. lpp., 30.–33. punkts un tajos minētā judikatūra).

- 73 Tā kā šajā lietā agrāka preču zīme “OLTEN” ir Spānijas preču zīme un preces, kuras aptver attiecīgās preču zīmes, ir paredzētas plašai sabiedrībai, attiecīgo sabiedrību veido vidusmēra Spānijas patērētāji.
- 74 Attiecībā uz pulksteņiem un juvelierizstrādājumiem, kurus neiegādājas regulāri un kurus parasti pārdod ar pārdevēja starpniecību, ir jāņem vērā, ka vidusmēra patērētāja uzmanības pakāpe, kā to pamatoti konstatējusi Apelāciju padome apstrīdētā lēmuma 25. punktā, ir jāuzskata par augstāku nekā parastā uzmanības pakāpe (šajā ziņā skat. Pirmās instances tiesas 2006. gada 12. janvāra spriedumu lietā T-147/03 *Devinlec/ITSB — TIME ART* (“QUANTUM”), Krājums, II-11. lpp., 63. punkts).
- 75 Saistībā ar attiecīgo apzīmējumu salīdzinājumu prasītāja būtībā apgalvo, ka Apelāciju padome nav ņēmusi vērā noteiktas vizuālās, fonētiskās un konceptuālās atšķirības.
- 76 Attiecībā uz vizuālo salīdzinājumu ir jānorāda, ka attiecīgie apzīmējumi “OFTEN” un “OLTEN” ir vienāda garuma vārdiski apzīmējumi. Tiem ir vienādi četri no to pieciem burtiem, kas attēloti vienādā secībā, turklāt pirmais burts ir identisks.
- 77 Attiecībā uz fonētisko salīdzinājumu abi apzīmējumi ietver identisku pirmo patskani “o” un identisku otro zilbi “ten”, kas padara to izrunu līdzīgu, kaut arī apzīmējumu pirmās uzsvērtās zilbes beidzas ar atšķirīgiem līdzskaņiem, proti, “f” un “l”.

- 78 Ņemot vērā šos elementus, Apelāciju padome varēja pamatoti konstatēt, ka attiecīgajiem apzīmējumiem ir nozīmīga līdzības pakāpe gan no vizuālā, gan fonētiskā viedokļa.
- 79 Nenoliedzami, kā to norāda prasītāja, Vispārējā tiesa ir nospriedusi, ka atšķirība, ko veido tikai viens līdzskanis, varētu traucēt konstatēt paaugstinātu vizuālās līdzības pakāpi starp diviem relatīvi īsiem apzīmējumiem (šajā ziņā skat. Pirmās instances tiesas 2004. gada 22. jūnija spriedumu lietā T-185/02 *Ruiz-Picasso* u.c./ITSB — *DaimlerChrysler* (“PICARO”), Krājums, II-1739. lpp., 54. punkts, un 2008. gada 16. janvāra spriedumu lietā T-112/06 *Inter-Ikea*/ITSB — *Waibel* (“idea”), Krājumā nav publicēts, 54. punkts).
- 80 Tomēr jānorāda, ka šis apsvēruma, kas minētajos spriedumos ir norādīts attiecīgo apzīmējumu īpašā novērtējuma ietvaros, neatbilst tāda vispārēja nosacījuma atzīšanai, kuru varētu piemērot šajā lietā.
- 81 Turklāt Vispārējā tiesa, izvērtējot īsus vārdiskos apzīmējumus, ir arī nospriedusi, ka triju no četriem burtiem identiskums ir tas, kas padara viena burta veidoto vizuālo atšķirību par nenozīmīgu (šajā ziņā skat. Pirmās instances tiesas 2006. gada 25. oktobra spriedumu lietā T-13/05 *Castell del Remei*/ITSB — *Bodegas Roda* (“ODA”), Krājums, II-85. lpp., 52. punkts), un ka vārdiskos apzīmējumus, kas atšķiras tikai ar vienu burta, var uzskatīt par ļoti līdzīgiem gan no vizuālā, gan fonētiskā viedokļa (šajā ziņā skat. Pirmās instances tiesas 2005. gada 13. aprīļa spriedumu lietā T-353/02 *Duarte y Beltrán*/ITSB — *Mirato* (“INTEA”), Krājumā nav publicēts, 27. un 28. punkts).
- 82 Attiecībā uz prasītājas norādīto ITSB agrāko praksi pietiek atgādināt, ka apelāciju padomju lēmumu par apzīmējuma kā Kopienas preču zīmes reģistrāciju tiesiskums ir jāvērtē, pamatojoties vienīgi uz Regulu Nr. 40/94, kā to ir interpretējusi Savienības tiesa, nevis uz tās agrāko lēmumu praksi (Pirmās instances tiesas 2002. gada

27. februāra spriedums lietā T-106/00 *Streamserve*/ITSB (“STREAMSERVE”), *Recueil*, II-723. lpp., 66. punkts).

- 83 Attiecībā uz konceptuālo salīdzinājumu ir jāuzskata, ka Apelāciju padome varēja tiesiski norādīt, ka spāņu valodā runājošs vidusmēra patērētājs noteikti nepiešķirtu semantisku saturu angļu valodas vārdam “often” (bieži), kas spāņu valodā nepastāv (šajā ziņā skat. Pirmās instances tiesas 2008. gada 25. jūnija spriedumu lietā T-36/07 *Zipcar*/ITSB — *Canary Islands Car* (“ZIPCAR”), Krājumā nav publicēts, 45. punkts). Kā to norāda ITSB, attiecībā uz vidusmēra patērētāju parasti nevar prezumēt svešvalodas zināšanas. Runājot par apzīmējumu “OLTEN”, prasītāja pati atzīst, ka tā atsauc atmiņā pazīstamu — it īpaši profesionāļiem pulksteņu ražošanas nozarē — Šveices teritoriju.
- 84 Prasītāja sava apgalvojuma pamatojumam norāda uz Spānijas tiesu judikatūru, sākot ar kuru vidusmēra Spānijas sabiedrībai ir noteiktas angļu valodas zināšanas. Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Kopienas preču zīmju tiesiskais režīms ir autonoma sistēma, kuras piemērošana ir neatkarīga no jebkuras valsts [tiesību] sistēmas (Pirmās instances tiesas 2000. gada 5. decembra spriedums lietā T-32/00 *Messe München*/ITSB (“electronica”), *Recueil*, II-3829. lpp., 47. punkts).
- 85 Turklāt šajā lietā prasītāja nenorāda nevienu no attiecīgās valsts judikatūras izrietošu faktisku vai tiesību apsvērumu, kas varētu sniegt lietderīgu norādi šīs lietas atrisināšanai (šajā ziņā skat. Pirmās instances tiesas 2005. gada 13. jūlija spriedumu lietā T-40/03 *Murúa Entrena*/ITSB — *Bodegas Murúa* (“Julián Murúa Entrena”), Krājums, II-2831. lpp., 69. punkts). Vienīgais apsvēruma, ka Spānijas patērētājam ir zināmi atsevišķi angļu valodas vārdi, proti, vārdi “master”, “easy” un “food”, pat pieņemot, ka tas izriet no attiecīgās valsts judikatūras, neļauj izdarīt tādas pašas secinājumus attiecībā uz vārdu “often”.

- 86 Tādējādi Apelāciju padome, nepieļaujot kļūdas, ir konstatējusi, ka attiecīgie apzīmējumi neietver atbilstošas konceptuālās atšķirības, kas Spānijas sabiedrībai varētu kompensēt to līdzību no vizuālā un fonētiskā viedokļa.
- 87 Saistībā ar attiecīgajām precēm ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru, lai novērtētu preču līdzību, ir jāņem vērā visi atbilstošie faktori, kuri raksturo to saikni. Šie faktori it īpaši ietver preču raksturu, izmantošanas mērķi, to lietošanu, kā arī to konkurējošo vai papildinošo raksturu. Vērā ņemami var būt arī citi faktori, tādi kā attiecīgo preču izplatīšanas kanāli (skat. Pirmās instances tiesas 2007. gada 11. jūlija spriedumu lietā T-443/05 *El Corte Inglés/ITSB — Bolaños Sabri* (“PiraŅAM diseño original Juan Bolaños”), Krājums, II-2579. lpp., 37. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 88 Šajā lietā, kā tas izriet no apstrīdētā lēmuma 26. un 30. punkta, Apelāciju padome ir apstiprinājusi un pārņēmusi kā savu Iebildumu nodaļas veikto preču salīdzinājumu. Tādējādi šīs salīdzināšanas pamatojumi, kas vēlreiz minēti apstrīdētā lēmuma 9. punktā, ir minētā lēmuma neatņemama sastāvdaļa.
- 89 No iepriekš minētā izriet, ka preces, ko aptver agrākā preču zīme “OLTEN”, proti, “pulksteņi”, tika uzskatītas par, pirmkārt, identiskām tādām precēm kā “pulksteņi un hronometriskie instrumenti”, kuras aptver reģistrācijai pieteiktā preču zīme, otrkārt, tās ir identiskas vai vismaz ļoti līdzīgas tādām precēm kā “juvelierizstrādājumi”, treškārt, “ļoti līdzīgas” “no cēlmetāliem un to sakausējumiem izgatavotiem vai ar tiem pārklātiem izstrādājumiem, kas nav ietverti citās klasēs”, ceturtkārt, vidēji līdzīgas “tērpu kniepatatām; kaklasaišu adatām; atslēgu piekariņiem; medaljoniem; cēlmetālu goda zīmēm; cēlmetālu kurpju rotaslietām un cepuru rotājumiem un aproču pogām”.

- 90 Šajā ziņā, pirmkārt, prasītāja neapstrīd “pulksteņu” un “pulksteņu un hronometrisko instrumentu” identiskumu.
- 91 Otrkārt, attiecībā uz juvelierizstrādājumu precēm prasītāja nekritizē Apelāciju padomes atzīto analīzi, saskaņā ar kuru “pulksteņu” kategorija ietver priekšmetus, kurus var uzskatīt par juvelierizstrādājumu priekšmetiem. Ņemot vērā šo analīzi, šīs preces pamatoti tikušas uzskatītas par identiskām vai ļoti līdzīgām.
- 92 Treškārt, attiecībā uz “no cēlmetāliem un to sakausējumiem izgatavotiem vai ar tiem pārklātiem izstrādājumiem, kas nav ietverti citās klasēs”, jānorāda, kā tas izriet no abu ITSB iestāžu veiktās analīzes, kuru prasītāja nav apstrīdējusi, ka šī plašā kategorija no funkcionālā viedokļa ietver pulksteņus papildinošas preces, tādas kā pulksteņsiksnas un pulksteņķēdes. Tā kā šī kategorija ir definēta vispārēji, tajā ietilpstošās preces pamatoti tikušas uzskatītas par līdzīgām pulksteņiem.
- 93 Tādējādi pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, šajā kategorijā ietilpstošo preču līdzība ar pulksteņiem neizriet vienīgi no fakta, ka tās tiek ražotas no viena un tā paša izejmateriāla, proti, cēlmetāliem un to sakausējumiem, bet no fakta, ka tās ir papildinošas to izmantošanas kontekstā.
- 94 Ceturtkārt, attiecībā uz “tērpu kniepatatām; kaklasaišu adatām; atslēgu piekariņiem; medaljoniem; cēlmetālu goda zīmēm; cēlmetālu kurpju rotaslietām un cepuru rotājumiem un aproču pogām” ir jānorāda, ka tie ir aksesuāri, ko bieži izgatavo no cēlmetāliem, kuriem ir estētiska vai dekoratīva funkcija, kuru savā ziņā var uzskatīt arī

par vienu no pulksteņu funkcijām. Tādēļ nevar uzskatīt, ka runa ir par papildinošām precēm.

- 95 Turklāt Iebildumu nodaļa, kuras analīzi ir apstiprinājusi Apelāciju padome un prasītāja nav apstrīdējusi, uzskata, ka šīs preces, kuras aptver reģistrācijai pieteiktā preču zīme, bieži tiek pārdotas tajos pašos veikalos vai tajās pašās veikalu specializētajās vietās, kur pulksteņi.
- 96 Saistībā ar to jāatgādina, ka apstākļi, ka salīdzināmās preces bieži tiek pārdotas vienās un tajās pašās tirdzniecības vietās, varētu atvieglot konkrētā patērētāja uztveri par ciešajām saiknēm, kas pastāv starp šīm precēm, un pastiprināt iespaidu, ka par to ražošanu ir atbildīgs viens un tas pats uzņēmums (iepriekš minētais spriedums lietā “PiraÑAM diseño original Juan Bolaños”, 50. punkts).
- 97 Tādēļ “tērpu kniepadatas; kaklasaišu adatas; atslēgu piekariņus; medaljonus; cēlmetālu goda zīmes; cēlmetālu kurpju rotaslietas un cepuru rotājumus un aproču pogas” pamatoti varēja uzskatīt par līdzīgiem pulksteņiem, ņemot vērā, pirmkārt, apstākli, ka tos bieži izgatavo no viena un tā paša izejmateriāla un tiem ir līdzīga estētiskā funkcija, un, otrkārt, to izplatīšanas kanālu identiskumu.
- 98 Šajā kontekstā nav nozīmes prasītājas veiktajai analogijai ar citām aksesuāru precēm, kuras nav atbilstošas šajā lietā, proti, brillēm vai noteiktām apģērbu kategorijām.

- 99 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka prasītāja nav pierādījusi, ka Iebildumu nodaļas secinājums, kas ir apstiprināts un pārņemts apstrīdētajā lēmumā un saskaņā ar kuru attiecīgās preces ir vai nu identiskas, vai līdzīgas, ir kļūdainas.
- 100 Attiecībā uz sajaukšanas iespējas visaptverošu vērtējumu prasītāja būtībā kritizē Apelāciju padomi, ka tā neesot “mikstinājusi un niansējusi” savu vērtējumu atkarībā no attiecīgo preču vairāk vai mazāk augstās līdzības pakāpes, kā arī no attiecīgā patērētāja augstā uzmanības līmeņa.
- 101 Šajā ziņā jānorāda, ka atbilstoši apstrīdētā lēmuma 30. punktam Apelāciju padome uzskatīja, ka sajaukšanas iespēja varēja pastāvēt “apstākļos, kas fiksēti Iebildumu nodaļas lēmumā”. No minētā lēmuma pamatojuma, kas pārņemts apstrīdētā lēmuma 9. punktā, izriet, ka ITSB ir veicis dažādu attiecīgo preču grupu sajaukšanas iespējas visaptverošu vērtējumu, būtībā secinot, ka saskaņā ar faktoru savstarpējās saistības principu šādas iespējas esamību varēja konstatēt vienīgi attiecībā uz precēm, kurām ir vismaz vidējs līdzības līmenis.
- 102 Tādēļ prasītājas arguments par attiecīgo preču kategoriju atšķirību neņemšanu vērā ir nepamatots.
- 103 Turklāt pretēji prasītājas apgalvotajam no apstrīdētā lēmuma 25. punkta izriet, ka Apelāciju padome, pamatā atzīstot Iebildumu nodaļas veikto sajaukšanas iespējas vērtējumu, ir ņēmusi vērā arī apstākli, ka, veicot attiecīgās preces pirkumu,

konkrētajam patērētājam ir augstāka uzmanības pakāpe nekā attiecībā uz plaša patēriņa precēm.

- 104 Ņemot vērā visus šos apsvērumus, jāuzskata, ka prasītāja nav pierādījusi, ka Apelāciju padome ir kļūdījusies, konstatējot, ka, ņemot vērā, pirmkārt, attiecīgo preču zīmju līdzību un, otrkārt, attiecīgo preču identiskumu un līdzību, pastāv iespēja, ka konkrētā Spānijas sabiedrības daļa, lai gan tai ir augstāka uzmanības pakāpe par parasto uzmanības pakāpi, var uzskatīt, ka šīs preces ir no viena uzņēmuma vai, attiecīgā gadījumā, no ekonomiski saistītiem uzņēmumiem.
- 105 Tādējādi šis pamats ir jānoraida kā nepamatots, un līdz ar to jānoraida prasība kopumā.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 106 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs.
- 107 Tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar ITSБ prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (sestā palāta)

nospriež:

- 1) **prasību noraidīt;**
- 2) ***Industria de Diseño Textil (Inditex), SA* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.**

Meij

Vadapalas

Truchot

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2010. gada 8. septembrī.

[Paraksti]